

că Tribunalul a săvârșit o eroare deoarece a calificat acordul ca fiind anticoncurențial, fără să examineze contextul juridic și economic general în care acesta se încadrează și efectele sale eventuale și, în al cincilea rând, o încălcare a obligației de motivare, precum și o contradicție în motivele hotărârii atacate, în ceea ce privește luarea în considerare a cifrei de afaceri a membrilor recurente — și nu doar a celei a recurente — pentru verificarea faptului că nu s-a depășit plafonul de 10 % din cifra de afaceri, prevăzut de articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17.

Prin cel de-al șaselea motiv, care vizează, în subsidiar, obținerea unei reduceri a amenzii care i-a fost aplicată, recurenta arată, în sfârșit, că, dacă motivele de mai sus ar fi respinse de către Curte, ar trebui oricum să fie redus cuantumul amenzii aplicate, în măsura în care aceasta ar corespunde unui procent nu de 10 %, ci de 20 % din cifra sa de afaceri, ceea ce ar încălca înseși prevederile articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la data de 22 februarie 2007 — N. V. Lammers & Van Cleeff/Statul belgian

(Cauza C-105/07)

(2007/C 95/47)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: N. V. Lammers & Van Cleeff

Pârât: Statul belgian

Întrebarea preliminară

Articolele 12, 43, 46, 48, 56 și 58 CE se opun legislației naționale belgiene precum cea prevăzută de dispozițiile articolului 18 alineatul (1) punctul 3 și alineatul (2) punctul 3 din Codul impozitului pe venit din 1992, astfel cum erau aplicabile la momentul producerii faptelor în cauză, în temeiul cărora dobânzile nu erau recalificate ca dividende și nu erau, prin urmare, imposabile atunci când erau atribuite unui administrator ce era o societate belgiană, în timp ce, în aceleași împrejurări, aceste dobânzi erau recalificate ca dividende și erau, prin urmare, imposabile atunci când erau atribuite unui administrator ce era o societate străină?

Acțiune introdusă la data de 22 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-106/07)

(2007/C 95/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Bordes și K. Simonsson, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin nestabilirea, pentru numeroase porturi franceze, a planurilor de preluare și tratare a deșeurilor prevăzute la articolul 5 din Directiva 2000/59/CE ⁽¹⁾ și, în orice caz, prin neinformarea Comisiei cu privire la existența acestora și la punerea lor în aplicare, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) și al articolului 16 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2000/59/CE a expirat la 27 decembrie 2002.

⁽¹⁾ Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (JO L 332, p. 81).

Recurs introdus la data de 13 februarie 2007 de către Friedrich Weber împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua), din data de 11 decembrie 2007 în cauza T-290/05, Friedrich Weber/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Friedrich Weber (reprezentant: W. Declair, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene